

کاربرد فناوری ریزپوشانی در افزایش رهايش ترکیبات زیست فراسودمند

نوشین مردافکن

گروه علوم و صنایع غذایی، دانشگاه، آزاد اسلامی واحد کرمانشاه، کرمانشاه، ایران

(nmardafkan@gmail.com)

چکیده: ترکیبات زیست فعال طبیعی و سلول های زنده به عنوان فرآورده های نویدبخش با خواص مفید برای سلامتی انسان قابل توجه هستند. چالش مهم در مورد استفاده از این ترکیبات تجزیه آسان آنها طی فرآوری و مراحل نگهداری می باشد. به هر حال، ثبات و پایداری آنها را می توان با فرآیند ریزپوشانی بهبود بخشید، به نحوی که در آن یک ترکیب حساس به شرایط محیطی نامطلوب بهبود یافته در یک ماده پلیمری محافظ کننده نگهداری می شود. ریزپوشانی یک روش کاملاً توسعه یافته برای حفظ و تثبیت ترکیبات فراسودمند برای استفاده در مواد غذایی، ترکیبات دارویی و آرایشی می باشد.

واژه های کلیدی: ریزپوشانی، ترکیبات زیست فعال، رهايش هدفمند.

۱. مقدمه

یکی از چالش های اصلی صنایع غذایی، توسعه سامانه های مؤثر برای رهايش کنترل شده ترکیبات زیست فعال زیست می باشد که به انواع دیواره و مواد هسته، روش ریزپوشانی، مورفولوژی و اندازه ذره و شرایط رهايش (مانند، حلال، pH و دما بستگی دارد). ترکیبات فنلی از عصاره تفاله انگور با استفاده از فناوری خشک کردن پاششی، توسط مالتودکسترین، ایزوله پروتئین آب پنیر و ایزوله پروتئین نخود به عنوان مواد دیواره، ریزپوشانی شدند. تأثیر نوع ماده دیواره بر رهايش کل ترکیبات فنلی و آنتو سیانین ها از ریزذرات تحت شرایط شبیه سازی شده گوارشی طی یک دوره زمانی سه ساعته مورد بررسی قرار گرفت. پروفایل رهايش برای هر دو سیال گوارشی شبیه سازی شده (شامل سیال معدی و روده ای) مشابه بود. ذرات حاوی پروتئین، به ویژه ایزوله پروتئین آب پنیر، نسبت به سایر مواد دیواره مورد مطالعه (مالتودکسترین و پروتئین نخود) دارای سرعت رهايش کندتری بودند. همچنین پژوهشگران گزارش نمودند که رهايش آهسته تر ترکیبات فنلی ممکن است، به دلیل سطح صاف تر ریزپوشینه ها باشد که سطح تماس کمتری با محیط ایجاد می کند. در یک بررسی مشخص شد که رهايش ترکیبات زیست فعال از ریزپوشینه های مالتودکسترین دارای دمنوش های گیاه لورل تولید شده با روش خشک کردن پاششی تعیین می شود. به منظور تولید ریزپوشینه ها از سه دمای ورودی در خشک کن (140، 160 و 180 درجه سانتی گراد) و دو سرعت جریان هوای ورودی به خشک کن (8 و 10 میلی لیتر در دقیقه) استفاده شد. سرعت جریان هوای ورودی و دمای خشک کردن بر رهايش ماده هسته در آب با دمای 37 درجه سانتی گراد و pH حدود 6 مؤثر بودند. در این پژوهش مشخص شد که ریزپوشینه های خشک شده با دمای 160 درجه سانتی گراد با سرعت جریان هوای ورودی 8 میلی لیتر در دقیقه دارای سرعت رهايش بیشتر و طولانی تری از مواد هسته می باشند. در این میان رهايش تقریباً 70 درصد از ترکیبات زیست فعال طی 48 ساعت صورت می گیرد که طبق پژوهش محققان نشان دهنده جذب مطلوب ترکیبات پلی فنلی در روده کوچک می باشد. سرعت

رهایش اسانس لیموترش ریزپوشانی شده با روش خشک کردن پاششی با استفاده از مخلوط کنسانتره پروتئین آب پنیر با مالتودکسترین دارای معادل دکستروز (5، 10 و 20) توسط پژوهشگران ارزیابی گردید. رهایش اسانس در روغن با دمای 25 و 45 درجه سانتیگراد بررسی شد و درصد مواد ریزپوشانی هسته‌ای، رهایش شده در هر دو شرایط کمتر از 75 درصد تعیین گردید. با این وجود، رهایش بیشتر اسانس با افزایش درجه معادل دکستروز مشاهده گردید و علاوه بر این سازوکار رهایش اسانس گشنیز ریزپوشانی شده با خشک کن پاششی بررسی شد. آلژینات، کیتوزان، ترکیب کیتوزان-آلژینات و کیتوزان-اینولین به عنوان مواد دیواره ای استفاده شد. در این مطالعه رهایش ریزذرات حاوی اسانس در شرایط آزمایشگاهی شبیه‌سازی با pH مطلوب و دمای (37 درجه سانتیگراد) دستگاه گوارش و فرآوری فرآورده غذایی (65 درجه سانتیگراد) مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج نشان داد که رهایش اسانس از ذرات تحت تأثیر pH و دما قرار می‌گیرد. به عنوان مثال، در یک سیال اسیدی (pH = 2/5) با دمای 37 درجه سانتیگراد سرعت رهایش بالاتر از ذرات کیتوزان می‌باشد. همچنین مشخص شد که سرعت رهایش در 60 دقیقه اول به سرعت انجام شده و تقریباً 60 درصد از اسانس موجود در پوشینه رهایش می‌گردد. پس از آن، مشخص شد که رهایش به حداقل مقدار در حد 74/5 درصد پس از 120 دقیقه می‌رسد. در مقابل، ذرات آلژینات در شرایط مشابه، تقریباً به 29 درصد رهایش پس از 120 دقیقه، کاهش می‌یابد. تفاوت در رهایش اسانس از ریزذرات با درجه تورم کم ریز ذرات آلژینات و زنجیره‌های پلیمری سخت آنها که مانع از رهایش در اثر پدیده انتشار می‌باشد، توجیه می‌گردد. از دیدگاه بررسی دما، با افزایش دما تا 65 درجه سانتیگراد، سرعت رهایش اسانس نیز برای هر دو مقدار pH افزایش می‌یابد. پروفایل رهایش ریزذرات افزوده شده با روغن نخل غنی از کاروتنوئید در ماتریس غذایی مورد ارزیابی قرار گرفت. ریزذرات با استفاده از روش کوا سیون پیچیده کیتوزان و صمغ زانتان به‌عنوان مواد دیواره‌ای تولید و سپس به ماست و نان افزوده گردید. نمونه‌های غذایی با ترکیبات زیست فعال زیستی ریزپوشانی شده در شرایط شبیه سازی دستگاه گوارش قرار گرفتند. برای نان رهایشی در حد 38/9 درصد از کاروتنوئیدها و برای ماست 50/1 درصد مشخص گردید. علاوه بر این، با توجه به نتایج بدست آمده، قبل از افزودن ترکیب به مواد غذایی، مواد زیست فعال از ریزذرات طی شبیه سازی دستگاه گوارش، با رهایش و تخریب بیشتری همراه بودند. در این میان پژوهشگران مشخص نمودند که برهمکنش ماتریس‌های غذایی با ریزپوشینه‌ها ممکن است منجر به محافظت ترکیبات زیست فعال ریزپوشانی شده گردد و همچنین مطرح شد که ریزپوشینه‌های دارای ترکیبات مذکور پتانسیل زیادی برای ترکیب با مواد غذایی، به ویژه ماست، دارند (Corrêa-Filho و همکارانش). در بررسی ساختار، سازوکار رهایش کنترل شده و مزایای سلامتی پکتین‌ها به عنوان مواد ریزپوشانی شده برای ترکیب مواد غذایی زیست فعال مطالعه گردید. ریزپوشانی مواد و ترکیبات غذایی معمولاً برای جلوگیری از دست دادن عملکرد مواد غذایی فعال زیستی استفاده می‌شود. ترکیبات ریزپوشانی شده معمولاً به نور، pH، اکسیژن یا بسیار فرار حساس هستند. همچنین، ریزپوشانی برای موادی که ممکن است بر طعم تأثیر گذار باشند، نیز اعمال شود. بسیاری از پلیمرها از منابع طبیعی برای ریزپوشانی در مواد غذایی مورد استفاده قرار گرفته‌اند. در چند سال گذشته، پکتین‌ها به‌عنوان مواد ریزپوشانی با کاربرد وسیع به جوامع علمی مطرح شده‌اند. دلایل این است که پکتین‌ها کاربردهای متفاوت و ارزان هستند، می‌توانند برای برآورده کردن نیازهای خاص و ارائه مزایای سلامتی طراحی شوند. با مطرح شدن دیدگاه جدید در مورد ساختار شیمیایی و مزایای سلامتی مرتبط با پکتین، راه‌های جدیدی برای استفاده از پکتین در مواد غذایی و تغذیه مطرح می‌باشد. برای ارائه دیدگاهی در مورد پتانسیل کاربرد آنها، در مورد ویژگی‌های ساختاری پکتین‌های مختلف، فرآیند تولید و ساخت آنها برای استفاده در ریزپوشانی و ژل سازی، و تاثیر ساختار پکتین بر مزایای سلامتی و خواص رهایش در روده بررسی شده و همچنین فناوری‌های تولید سامانه‌های ریزپوشانی مبتنی بر پکتین با عملکردهای مشخص می‌باشد. این نکته با توجه به کاربرد پکتین برای ریزپوشانی ترکیبات مختلف غذایی حساس بررسی شده است. اگرچه برخی از عوامل مهم مانند تنظیم رهایش کنترل شده ماده موثره در روده و تأثیر فرآیند تولید پکتین بر ساختار مولکولی پکتین هنوز نیاز به مطالعه بیشتری دارد، نگرش فعلی این است که پکتین‌ها مزایای زیادی را برای ریزپوشانی مواد غذایی فعال زیستی و مواد غذایی فراهم نموده و مقرون به صرفه می‌باشد (Morales-Medina و همکارانش). همچنین کاربرد فناوری ریزپوشانی در فیلم‌های خوراکی به عنوان حامل ترکیبات زیست فعال مطالعه گردید. ترکیبات غذا دارو، مواد غذایی فراسودمند، تقویت‌کننده‌های ایمنی، ریزپوشینه‌ها، نانومولکول‌ها، بسته‌بندی خوراکی و غذای ایمن، اصطلاحات پیشرفته جدیدی هستند که برای توصیف صنایع غذایی به کار گرفته شده‌اند.

همچنین افزایش آگاهی مصرف کنندگان در این زمینه، فرصتی را برای تولیدکنندگان مواد غذایی و دانشمندان در سرا سر جهان ایجاد کرده است تا از ماده غذایی به عنوان ناقل ماده موثره استفاده کنند. بسته بندی نقش بسیار مهمی در زنجیره تامین مواد غذایی ایفا می کند و همچنین بخشی از فرآیند تولید مواد غذایی است. بسته بندی مواد غذایی یک هنر علمی است که به سرعت در حال گسترش می باشد و این نکته که در آن زیست پلیمرهای خوراکی مانند لیپیدها، پلی ساکاریدها، پروتئین ها، رزین ها و غیره و سایر ترکیبات مصرفی استخراج شده از منابع مختلف غیر معمول مانند میکروارگانیزم ها به تنهایی یا با هم استفاده می شوند. این بسته بندی های خوراکی ضروری می باشند و به منظور مصرف همراه با غذا هستند. این تغییر نمونه ای از بسته بندی سنتی مواد غذایی به و سایل نقلیه خوراکی، سازگار با محیط زیست و تحویل برای ترکیبات زیست فعال، راه های جدیدی را برای صنعت بسته بندی مواد غذایی به و سایل نقلیه خوراکی، سازگار با محیط زیست و تحویل برای ترکیبات زیست فعال، راه های جدیدی را برای صنعت بسته بندی مواد غذایی باز کرده است. ترکیبات زیست فعال جذب شده در سامانه های غذایی به تدریج تخریب می شوند، یا ممکن است به دلیل عوامل داخلی یا خارجی مانند واکنش های اکسیداسیون، خواص خود را تغییر دهند، یا ممکن است با یکدیگر واکنش دهند، بنابراین دسترسی زیستی آنها کاهش می یابد و در نهایت ممکن است منجر به رنگ یا طعم غیرقابل قبول شود. ترکیبی از مواد خوراکی جدید بسته بندی مواد غذایی و فناوری های نوآورانه می تواند به عنوان یک محیط عالی برای کنترل دسترسی زیستی این ترکیبات در ماتریس های غذایی عمل کند. یکی از فناوری های امیدوارکننده برای غلبه بر مشکلات فوق الذکر ریزپوشانی است. می توان از آن به عنوان روشی برای محبوس نمودن عوامل طعم دهنده مطلوب، پروبیوتیک ها یا سایر افزودنی ها به منظور درک موانع بسته بندی خوراکی معمولی استفاده کرد. (Chaudhary و همکارانش).

2. نتایج اصلی

مروری بر آخرین بررسی ها در مورد کاربرد ریزپوشینه ها در تثبیت ترکیبات فراسودمند برای کاربردهای غذایی ارائه شده است. در این میان تمایل فزاینده ای به گسترش ریزپوشینه های حاوی باکتری های پروبیوتیک، ترکیبات فنی و کاروتنوئیدها از منابع طبیعی وجود دارد. هدف اصلی این بررسی بهبود پایداری ترکیبات زیست فعال در برابر شرایط نامطلوب محیطی، ادغام آنها در ماتریس های غذایی است که منجر به ایجاد خواص فراسودمندی در فرآورده های غذایی می شود و فراهم نمودن رهایش کنترل شده آنها با یک جایگاه هدف مشخص در دستگاه گوارش پس از مصرف ماده غذایی می باشد. پرکاربردترین فرآیندهای ریزپوشانی، خشک کردن پاششی و علاوه بر آن کواکسواسیون پیچیده می باشد. بهینه سازی دقیق شرایط فرآیند، از جمله انتخاب مواد دیواره برای یک ماده بسته ای خاص، برای تولید ریزپوشینه های افزوده شده با ویژگی های مناسب برای کاربرد خاص در انتها مد نظر می باشد. اگرچه چندین ترکیب فراسودمند قبلاً با موفقیت با استفاده از ریزپوشانی تثبیت شده اند، در حال حاضر دانش کافی در مورد نحوه رفتار ریزپوشینه های بارگذاری شده از نظر سرعت رهایش در زمان اضافه شدن به ماتریس های غذایی پیچیده وجود ندارد. علاوه بر این، بررسی های بیشتری برای دسترسی زیستی موثر ترکیبات فراسودمند رهایش شده پس از مصرف مورد نیاز است، که با مزایای سلامتی ادعا شده برای اکثر این ترکیبات مرتبط می باشد (Corrêa-Filho و همکارانش).

پکتین به عنوان یک پلیمر مهم برای ریزپوشانی تکامل یافته است. دارای برخی ویژگی های خاص است که از آن برای کاربرد ریزپوشانی ترکیبات غذایی استفاده می شود. همچنین چند بعدی و ارزان بوده و می تواند برای پاسخگویی به نیازهای خاص طراحی شود و به این ترتیب، بسته به ساختار آن، می تواند به عنوان یک مولکول مزایای سلامتی را ارائه دهد. جنبه های اخیر از اهمیت بالایی برخوردار هستند زیرا موفقیت در ریزپوشانی همیشه به حداکثر انعطاف پذیری برای مطابقت با خواص مواد ریزپوشانی و ماتریس، الزامات فنی و طراحی فرآیند و همچنین ماتریس و رفتار مواد غذایی در شرایط فیزیولوژیکی نیاز دارد. قابل توجه است، با این حال، برخی از چالش ها نیز هنوز وجود دارد. تلاش های تحقیقاتی قابل توجهی برای یافتن ساختار بهینه پکتین برای کاربردهای فردی یا حتی برای ریزپوشانی مواد غذایی خاص مورد نیاز است. همه پکتین هایی که برای مزایای سلامتی آزمایش شده اند، مانند حمایت از سلامت دستگاه گوارش و کاهش فرآیندهای التهابی، برای ریزپوشانی طیف گسترده ای از ترکیبات غذایی که در حال حاضر ریزپوشانی شده اند، مناسب نیستند. انتظار می رود که به عنوان مثال در

سلول‌های زنده به‌طور خاص، پکتین‌های با DM پایین‌تر باید استفاده شوند زیرا از سلامت سلولی حمایت می‌کنند، در حالی که برای رهایش و حمایت از سلامت روده بزرگ، پکتین‌های طولانی‌تر و بلوک‌تر مناسب‌تر هستند. از آنجایی که این پکتین‌های DM پایین‌تر ارزان هستند و در تنظیمات ریزپوشانی مختلف فرآوری می‌شوند، برای طیف گسترده‌ای از ترکیبات غذایی مانند طعم‌دهنده‌ها، آنتی‌اکسیدان‌ها، روغن‌ها، لیپیدهای فعال زیستی، مواد معدنی، ویتامین‌ها و آنزیم‌ها قابل استفاده هستند. تنظیم رهایش محموله یکی دیگر از زمینه‌های تحقیقاتی است که نیاز به مطالعه بیشتری دارد. کپسول‌های پکتین معمولاً در شرایط اسیدی معده متورم می‌شوند، اما به دلیل اینکه زنجیره‌های پکتین پروتونه شده‌اند و تقریباً در قسمت بالایی دستگاه گوارش حل نشده باقی می‌مانند، دست نخورده باقی می‌مانند. کپسول‌ها از معده و روده کوچک عبور می‌کنند زیرا اکثر پکتین‌ها توسط آنزیم‌های پروتئولیتیک غیر قابل هضم هستند. در قسمت اول روده بزرگ، یعنی در سکوم، پکتین‌ها در اثر فرسایش و با تخریب توسط آنزیم‌های مشتق شده از میکروب‌های روده بزرگ تجزیه می‌شوند. بتا دپلیمیرزاسیون و دمتوکسیلاسیون دانه‌های پکتین رخ می‌دهد و منجر به تفکیک گروه‌های کربوکسیلات می‌شود. این باعث از هم پاشیدگی کپسول‌ها و رهایش ماده موثره می‌شود. با این حال، چگونگی تنظیم دقیق این رهایش و اینکه چگونه ترکیب و غلظت پکتین در ریزپوشینه‌ها می‌تواند به رهایش کنترل شده خاص تری در بخش‌های خاصی از روده بزرگ کمک کند، هنوز مشخص نیست. رویکردهای ممکن کاهش غلظت پکتین یا درجه اتصال عرضی برای تسهیل آزادسازی در قسمت بالایی دستگاه گوارش یا افزایش غلظت یا اتصال عرضی ژل برای رهایش محموله در قسمت دورتر روده بزرگ است. یکی دیگر از زمینه‌های تحقیقاتی که باید انجام شود تا کاربرد وسیع‌تر پکتین‌ها را امکان‌پذیر سازد، مطالعه تأثیر فرآیند تولید، جداسازی و اصلاح پکتین بر ساختار مولکولی پکتین است. تا کنون، به خوبی توضیح داده شده است که محتوای قند خنثی و درجه پلیمریزاسیون به طور ناخواسته طی فرآوری تغییر می‌کند یا ممکن است به طور فعال علاوه بر پارامترهای دیگر مانند درجه دمتوکسیلاسیون و توزیع گروه‌های متوکسیله اصلاح شود. درک فعلی ما محدود به تأثیر پارامترها بر تعامل با ریزپوشینه سازی و طراحی فرآیند روش‌های مختلف ریزپوشانی است. در حال حاضر، پکتین تنها در چند فناوری مرتبط با ریزپوشانی صنعتی کاربرد دارد (-Morales Medina و همکارانش).

3. نتیجه گیری کلی

فناوری ریزپوشانی یک فناوری منحصر به فرد مطرح شده و فرصت‌های جدیدی فراهم نموده و به حل چالش‌های پیش روی صنایع غذایی و داروسازی کمک می‌کند. متداول‌ترین فناوری‌ها برای ریزپوشانی امولسیون‌ها - خشک کردن پاششی، امولسیون‌ها - خشک کردن انجمادی، کواسرواسیون پیچیده و ریزپوشانی فوق بحرانی می‌باشند. بررسی‌های بیشتری در مورد دسترسی زیستی برای کاربردهای غذایی و اثربخشی ترکیبات زیست فعال در کاربردهای کشاورزی و همچنین افزایش مقیاس در هر دو سطح آزمایشی و صنعتی مورد نیاز است. با این حال، پتانسیل ریزپوشانی در ماتریس‌های پلیمری، آن را به یک استراتژی خوب برای محافظت از ترکیبات زیست فعال و گسترش استفاده از آنها در مواد غذایی و کشاورزی تبدیل می‌کند.

مراجع

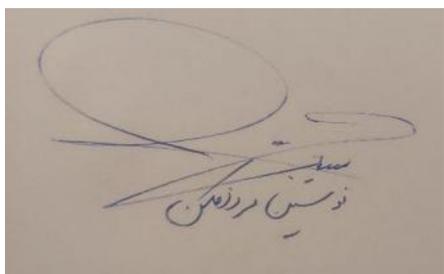
- 1- Corrêa-Filho, L. C., Margarida Moldão-Martins, and Vitor D. Alves. (2019). Advances in the Application of Microcapsules as Carriers of Functional Compounds for Food Products. *Applied Sciences* 9 (3) 571. <https://doi.org/10.3390/app9030571>.
- 2- Morales-Medina, R., Drusch, S., Francisca, A., Castro, A., Benie, A., Poncellet, D., Dragosavac, M., Defain, M., Löwenstein, P., Yonaha, V., Iturralde, R., Peter, R. and de Vos, P. (2022). Structure, controlled release mechanisms and health benefits of pectins as an encapsulation material for bioactive food components. *Food & Function*. 13. 10.1039/D2FO00350C.

- 3- Chaudhary V, Thakur N, Kajla P, Thakur S and Punia S. (2021). Application of Encapsulation Technology in Edible Films: Carrier of Bioactive Compounds. *Front. Sustain. Food Syst.* 5:734921. doi: 10.3389/fsufs.2021.734921.
- 4- H. Hosseini and S.M. Jafari, Introducing nano/microencapsulated bioactive ingredients for extending the shelf-life of food products, *Advances in Colloid and Interface Science* (2019), <https://doi.org/10.1016/j.cis.2020.102210>
- 5- Ye, Q., Georges, N., Selomulya, C., Microencapsulation of active ingredients in functional foods: From research stage to commercial food products, *Trends in Food Science & Technology* (2018), doi: 10.1016/j.tifs.2018.05.025.
- 6- Zobot, G.L.; Schaefer Rodrigues, F.; Polano Ody, L.; Vinícius Tres, M.; Herrera, E.; Palacin, H.; Córdova-Ramos, J.S.; Best, I.; Olivera-Montenegro, L. (2022). Encapsulation of Bioactive Compounds for Food and Agricultural Applications. *Polymers*, 14, 4194. <https://doi.org/10.3390/polym14194194>.
- 7- Marcillo-Parra, V., Tupuna-Yerovi, D. S., González, Z. and Ruales, J. (2021). Encapsulation of bioactive compounds from fruit and vegetable by-products for food application – A review, *Trends in Food Science & Technology*, Volume 116, Pages 11-23, ISSN 0924-2244, <https://doi.org/10.1016/j.tifs.2021.07.009>.

الزامات اخلاقی نگارش مقاله

نویسنده/ارسال کننده مقاله خانم نوشین مردافکن متعهد می شود:

- مقاله ارسالی حاصل کار پژوهشی ایشان (و همکاران) بوده و در مواردی که از دستاوردهای تحقیقاتی دیگران استفاده شده، مطابق ضوابط و رویه معمول، مشخصات منابع مورد استفاده درج شده است.
- مقاله ارسالی (یا ترجمه آن) و مقاله‌ای با همپوشانی قابل توجه با این مقاله قبلاً در هیچ مجله و یا کنفرانسی ارائه نشده و به طور همزمان نیز در حال ارزیابی در مجله یا کنفرانس دیگری نیست.
- همه نویسندگان مقاله از کلیه محتویات علمی و نیز ترتیب قرارگیری نام و مشخصات و وابستگی شغلی خود در مقاله آگاهی و رضایت کامل دارند.
- چنانچه هر زمان خلاف موارد فوق و یا بروز هرگونه تقلب یا تخلف پژوهشی در رابطه با این مقاله اثبات شود، عواقب ناشی از آن متوجه نویسنده مقاله است و دبیرخانه کنفرانس مجاز است با ایشان (و همکاران) مطابق با ضوابط و مقررات رفتار نموده و هیچ‌گونه ادعایی قابل قبول نخواهد بود.

محل امضا